

Nieuwjaarsspeech Renate Richters, 18 januari 2015:

Beste GroenLinkers, beste stadsgenoten, collega's,

Wat fijn dat jullie er allemaal weer zijn vandaag!

Wat is het snel gegaan! Nog maar een jaar geleden waren we bij elkaar in het TAC, en spraken we over de op handen gemeenteraadsverkiezingen en alles wat we daarbij wilden bereiken. Ik herinner het me nog goed: na een flinke dip bij de landelijke verkiezingen herstelden de peilingen voor GroenLinks zich voorzichtig, en langzaam durfde ik weer te dromen van een fractie met meer dan 2 leden.

Mensen, wat hebben we hard gewerkt, en wat was het spannend. Maar al onze inzet is beloond. Het resultaat was boven onze verwachting!

We behielden vier zetels, en met een ambitieuze fractie en Lenie als onze wethouderskandidaat hadden we een goede uitgangspositie voor de onderhandelingen, waarbij, als ik de media mag geloven, het linkste college ooit in Eindhoven is gevormd.

We hebben een prachtig coalitieakkoord geschreven samen met PvdA, D66 en SP. Een coalitieakkoord waarin onze speerpunten schone lucht, goede zorg, en een streep door de ruit duidelijk herkenbaar zijn.

En met het nieuwe team maakten we een bliksemstart. In korte tijd hebben we een stevige reputatie opgebouwd, die naast de inhoudelijke successen bekroond is met 2 nominaties voor talent van het jaar voor Rik en Saskia, waarbij Saskia uiteindelijk met de trofee naar huis ging!

En waar hebben we dat aan verdiend? In lijn met ons verkiezingsprogramma hebben wij ons tot nu toe onder andere ingezet voor innovatie in de zorg, stadslandbouw, een goede daklozenopvang, geen gedwongen tegenprestatie voor een uitkering, een rechtvaardige aanpak van fraude bij uitkeringen, een humaan opvangbeleid voor uitgeprocedeerden. En natuurlijk de ruit. Het resultaat van het samenspel tussen coalitiepartijen, wethouder, lobby naar regio, B5, provincie en de tweede kamer was boven verwachting, toen de tweede kamer besloot om de het geld voor de ruit op een andere manier te gaan besteden. Ontluisterend is het dan ook dat gedeputeerde van Heugten van de provincie gewoon doorgaat met zijn plannen, en nu zelf het geld bij elkaar probeert te vinden, terwijl alle publieke en politieke steun is afbrokkelt. Het is mij in ieder geval wel duidelijk waar de provinciale verkiezingen om moeten gaan!

Mensen, als ik kijk naar de opgave voor de komende jaren, is het heel moeilijk om niet stil te staan bij de gebeurtenissen van de afgelopen weken. De aanslagen op Charlie Hebdo en de Joodse supermarkt lijken de wereld te hebben veranderd. De impact van deze gebeurtenissen in onze westerse wereld is vele malen groter dan het leed wat ook het afgelopen jaar weer werd veroorzaakt door bv Boko Haram, het geweld tegen de mensen in Syrië die al jaren blootgesteld zijn aan een hevige burgeroorlog, de brandbommen op moskeën in Zweden onlangs waarbij gelukkig geen doden zijn gevallen. Zomaar een greep uit gebeurtenissen in de wereld die zich kenmerken door veel geweld en verdriet.

U vraagt zich misschien af, wat heeft dat nou met Eindhoven te maken. Naar mijn idee heel veel. Want al deze gebeurtenissen hebben gevolgen voor de saamhorigheid in onze gemeenschap, of je erbij hoort, of je je veilig voelt, of je je kunt ontwikkelen.

Een tekenend voorbeeld stond gisteren in het Eindhovens Dagblad. Hierin werd een vrouw geïnterviewd uit Vaartbroek. Er stonden twee foto's van haar, op de ene een krachtige, trotse vrouw met een open gezicht en een hoofddoekje, op de tweede een nors, gesloten gezicht met een muts en een dikke winterjas.

De vrouw geeft aan dat ze sinds de aanslagen bang is, bang om alleen over straat te gaan, bang dat buurtbewoners haar zullen aankijken op wat de terroristen in Frankrijk hebben gedaan. Dat daardoor de verhoudingen tussen moslims en niet-moslims ook in Eindhoven op scherp komen te staan. Daarom heeft ze een muts over haar hoofddoek gedaan toen ze 's avonds naar de supermarkt moest, om niet herkenbaar te zijn als moslima, ondanks dat er geen waarneembare spanningen zijn signaleerd.

Of het terecht is dat deze mevrouw zich angstig voelt, of haar inschatting klopt dat ook in Eindhoven de relaties tussen moslims en niet-moslims op scherp komen te staan, en of ze de muts nog vaker op zal zetten, dat weten we niet, de toekomst zal dat uitwijzen. Maar feit is dat zij bang is. En dat grijpt mij aan. Dan ligt er een opgave voor ons allemaal.

Want waar gaat het in feite om? Dat mensen elkaar kennen, dat je in een fijne buurt woont, waar je erbij hoort. Dat we contact hebben we met elkaar, ook als we anders denken, dat we naar elkaar luisteren, in gesprek gaan.

En daar proberen we ons in Eindhoven voor in te zetten. Door de dialoog aan te gaan met allerlei bevolkingsgroepen en religies in Eindhoven, een initiatief van de rwg tolerantie en respect waar Saskia in zit. En in beleid door bv bij WIJ Eindhoven niet alleen te zorgen dat mensen de goede ondersteuning krijgen, maar ook te kijken naar wat iemand terug kan doen. Want iedereen kan iets bijdragen aan zijn leefomgeving. En daarmee leg je contacten, leer je je buren kennen, hoor je erbij en ben je van waarde. Maar ook bv door ruimte te geven aan mensen die stadstuinen willen inrichten, plekken waar bewoners elkaar ontmoeten, en samen aan een gezonde leefomgeving werken. Dit verbetert de kwaliteit van leven op verschillende manieren.

Beste mensen, ik ga afronden. En dat doe ik door even stil te staan bij een prachtig mens die afgelopen jaar uit ons midden is weggefallen. Zuster Aloysa, vorig jaar was ze er nog bij op de nieuwjaarsreceptie, een paar weken later is ze onverwacht overleden. Zuster Aloysa heeft zich in haar leven altijd ingezet voor andere mensen. Ze streed tegen onrecht, bv voor het Koerdische volk, samen met zuster Agnes. Zuster Aloysa luisterde, reflecteerde en liet mensen in hun waarde. Ongeacht hun afkomst of religie. Laat dit een inspiratie zijn voor ons allemaal.

Want elkaar kennen, in een fijne buurt wonen waar je erbij hoort, dat is geen zaak van alleen de politiek. Dat gaat ons allemaal aan. Want deze mevrouw kan ook jouw buurvrouw zijn. En we willen toch allemaal dat ze straks als het lente wordt haar muts gewoon weer zal afzetten?

Kortom: Laten we komend jaar gebruiken om het gesprek aan te gaan. Ga ontdekken waar mensen mee bezig zijn, wat hun passie is. Wat hun waarden zijn. En ik ben er van overtuigd dat we meer overeenkomsten vinden dan verschillen.